

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **Ing. V. Ž.,** zastoupen JUDr. Ondřejem Tošnerem, advokátem se sídlem Slavíkova 1568/23, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 8. 2. 2011, čj. Na 1/2011 - 23,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 8. 2. 2011, čj. Na 1/2011 - 23, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Žalobce dne 11. 1. 2011 doručil Krajskému soudu v Plzni podání (pozn. NSS – žalobcem zřejmě omylem datované dnem 11. 11. 2011) označené jako „Stížnost ve věci Na 1004/2010 a opětovná žaloba na ohlášení stavby Supermarket Plus Studentská (zkrácené stavební řízení) ze dne 14. 7. 2010 a žádost o vydání předběžného opatření a odložení účinnosti tohoto ohlášení“.

II.

[2] Krajský soud usnesením ze dne 24. 1. 2011, čj. Na 1/2011 - 8, žalobce vyzval, aby ve lhůtě do pěti dnů ode dne doručení tohoto usnesení odstranil nejasnost podání tak, že sdělí, zda zamýšlel vznést námitku podjatosti vůči soudcům správního úseku krajského soudu, nebo zda zamýšlel vyvolat jiné právní následky; v tom případě byl žalobce vyzván,

aby jednoznačně a konkrétně uvedl, o jaké důsledky se mělo jednat. Krajský soud v této části žalobci poskytl poučení, že pokud výzvě nevyhoví, krajský soud bude pokračovat v řízení a rozhodne o jeho podání.

[3] Krajský soud ve vztahu k části návrhu označené jako žaloba na ohlášení stavby dále žalobce vyzval, aby v souladu s § 37 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) odstranil nedostatek obecných náležitostí podání a aby uvedl, čeho se podání týká, proti komu směřuje a co navrhuje. Krajský soud navrhovatele upozornil, že jestliže zamýšlel podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu, je třeba podání doplnit o zvláštní náležitosti žaloby ve smyslu § 71 s. ř. s. Jelikož krajský soud shledal také vady návrhu na vydání předběžného opatření, vyzval navrhovatele, aby doplnil svá tvrzení a návrh výroku rozhodnutí soudu tak, aby byly v souladu s § 38 odst. 1 s. ř. s., a aby navrhovatel osvědčil svá tvrzení. Krajský soud navrhovatele poučil, že pokud ve stanovené lhůtě podání nedoplní, v řízení nebude možno pokračovat a soud podání odmítne.

[4] Krajský soud usnesením ze dne 8. 2. 2011, čj. Na 1/2011 – 23, podání žalobce odmítl. Učinil tak z důvodu, že žalobce ve lhůtě stanovené pro doplnění podání, jež uplynula dne 1. 2. 2011, a ani ve lhůtě pozdější, na výzvu soudu nereagoval. Jelikož z podání není jednoznačně zřejmé, proti komu směřuje, jaké rozhodnutí napadá a co navrhuje, v řízení nebylo možno pokračovat. Vady podání nebyly odstraněny ani v případě návrhu na vydání předběžného opatření; navíc vedlejší návrh sleduje osud věci hlavní. Soud proto postupoval podle § 37 odst. 5 věta druhá s. ř. s. a podání usnesením odmítl.

[5] Krajský soud doplnil, že předsedkyně senátu, které byla předmětná věc přidělena na základě rozvrhu práce, se necítila ve věci podjatá. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 27. 1. 2011, čj. Nad 4/2011 - 8, rozhodl, že věc vedená pod sp. zn. Na 1/2011, se nepřikazuje jinému soudu. Nic tedy nebránilo tomu, aby podání žalobce ze dne 11. 1. 2011 posoudila vyřizující soudkyně Krajského soudu v Plzni.

III.

[6] Proti uvedenému usnesení krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost, v níž k věci samé uvedl, že podáním ze dne 1. 2. 2011 odstranil nejasnosti ohledně námitky podjatosti soudu v tom smyslu, že jeho námitky nesměřují k podjatosti soudců krajského soudu, ale k jejich odborné nezpůsobilosti rozhodovat v případech týkajících se porušení stavebního zákona. Dále v předmětném doplnění uvedl, že napadeným úkonem je ohlášení stavby Supermarket Plus Studentská ze dne 14. 7. 2010 na Úřad městského obvodu Plzeň 1, provedené InterCorou, s. r. o. a rovněž označil osoby zúčastněné na řízení. Stěžovatel nenapadá výrok rozhodnutí správního orgánu, ale výkon fyzické a právnické osoby v oblasti veřejné správy. Stěžovatel za důvod podání žaloby v doplnění podání označil tu skutečnost, že autorizovaný inspektor neposoudil povinnost investora zajistit náhradu zabraných parkovacích míst, což byl požadavek dotčeného orgánu státní správy uvedený v územním rozhodnutí. Stavebník k oznámení zřejmě nedoložil souhlasná závazná stanoviska dotčených orgánů – oddělení dopravy Úřadu městského obvodu Plzeň 1 a úřadu územního plánování ani souhlasná vyjádření všech účastníků řízení. Stěžovatel

v doplnění návrhu označil jako důkaz kontrolu oznámení stavby ze dne 14. 7. 2011. Navrhl, aby soud zrušil oznámení stavby Supermarket Plus Studentská ve zkráceném stavebním řízení vzhledem k tomu, že stavebník naprosto zřejmě nemůže získat k ohlášení stavby vyjádření všech osob, které by byly účastníky řádného stavebního řízení a také proto, že stavebník nezajistil povinnost náhrady zabraných parkovacích míst.

[7] K požadavku doplnění návrhu na vydání předběžného opatření stěžovatel sdělil, že vhledem ke zřejmé nezákonnosti ohlášení stavby Supermarket Plus Studentská je ve veřejném zájmu zabránit účinnosti ohlášení vydáním předběžného opatření, aby nedošlo k nenahraditelným škodám na majetku města Plzně a újmě obyvatel Košutky. Dále požádal, aby krajský soud posoudil, zda stavební úřad mohl či měl odmítnout, zamítnout či zneplatnit ohlášení stavby ve zkráceném stavebním řízení.

[8] Stěžovatel uzavřel, že svým podáním ze dne 11. 2. 2011 požádal soud o revokaci usnesení ze dne 8. 2. 2011 pro jeho zřejmou chybnost, protože nade vší pochybnost ve stanovené lhůtě vyhověl výzvě soudu ze dne 24. 1. 2011. Proto soud dále žádá, aby vyhověl stěžovatelově žalobě ze dne 15. 8. 2010 i návrhu ze dne 1. 2. 2011, nebo aby nějakým jiným způsobem zabránil záměru Supermarket Plus Studentská.

IV.

[9] Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

[10] Kasační stížnost je důvodná.

[11] Podstatou dané věci je posouzení, zda byl krajský soud oprávněn odmítnout návrh stěžovatele pro neodstranění vad podání či nikoliv. Nejvyšší správní soud po prostudování předloženého soudního spisu shledal důvodnost kasační stížnosti v tom, že krajský soud nepřihlédl k podání stěžovatele označenému jako „Doplnění ve věci stížnosti ve věci Na 1004/2010 a opětovné žaloby na ohlášení stavby Supermarket Plus Studentská (zkrácené stavební řízení) ze dne 14. 7. 2010 a žádost o vydání předběžného opatření a odložení účinnosti tohoto ohlášení a nevypořádal se s ním.“

[12] V soudním spisu krajského soudu se předmětné podání nachází pod č. l. 14 v rámci přiložené složky sp. zn. Spr. 153/2011 vedené ve věci stížnosti stěžovatele na postup předsedy senátu krajského soudu dr. Roučky ve věci sp. zn. Na 1004/2010. Toto podání datované dnem 31. 1. 2011 bylo krajskému soudu doručeno dne 1. 2. 2011, tedy ve lhůtě stanovené k doplnění a odstranění vad návrhu. V samém závěru tohoto poměrně obsáhlého podání je nepochybně obsažena reakce stěžovatele na výzvu krajského soudu ze dne 24. 1. 2011

[13] Za stávající situace měl proto krajský soud posoudit, zda stěžovatel odstranil vytýkané vady, resp. řádně doplnil podání a v tom případě měl následně zkoumat, zda jsou ve věci splněny i ostatní podmínky řízení a eventuelně žalobu věcně projednat. Pokud by naopak dospěl k závěru, že stěžovatel vytýkané vady ve lhůtě neodstranil, měl žalobu

odmítnout. Krajský soud se však s doplněním podání v odůvodnění odmítacího usnesení vůbec nevypořádal, a naopak uvedl, že stěžovatel v soudem určené ani v pozdější lhůtě návrh nedoplnil, pročež jej odmítl. Takový závěr ovšem nemá v předloženém soudním spise oporu. Skutečnost, že doplnění návrhu je založeno ve věcně souvisejícím spise sp. zn. Spr 153/2011, nemá na posouzení věci vliv. V uvedených skutečnostech proto Nejvyšší správní soud shledal jinou vadu řízení před soudem, jež mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

[14] Nejvyšší správní soud současně podotýká, že nepředjímá další postup ve věci. Posouzení otázky, zda stěžovatel vyhověl výzvě soudu obsažené v usnesení ze dne 24. 1. 2010, čj. Na 1/2011 - 8, a zda je návrh stěžovatele způsobilý k věcnému projednání, přísluší toliko krajskému soudu.

[15] S ohledem na shora uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V tomto řízení je krajský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.). Krajský soud tedy zohlední doplnění podání stěžovatele doručené soudu dne 1. 2. 2011. V novém rozhodnutí rozhodne krajský soud i o nákladech řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. října 2011

JUDr. Jan Passer
předseda senátu